

Evangélikus Kántorlevél

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Köszönet és köszöntés

A Magyarországi Evangélikus Egyház ez évtől anyagilag is támogatja folyóiratunkat. Örülünk, hogy a támogatásban az egyházzene színvonalas ápolása ügyének felkarolását láthatjuk; hogy egyházunk püspökei egyértelmű érdeklődéssel fordultak folyóiratunk felé és biztatást kaptunk tőlük, hogy munkánkat továbbra is ökumenikus rálátással folytassuk tudományos irodalom, ismeretterjesztő és közhasznú cikkek közlésével. A támogatást tisztelettel köszönjük!

A Magyar Egyházzenet a jövőben az evangélikus egyház vezetői, néhány intézménye, zenésze tiszteletpéldányként kapják, így lapunk új olvasókörrrel bővült.

Szeretettel köszöntjük azokat az olvasókat, akik most veszik kézbe először folyóiratunkat! Azt reméljük, hogy munkájukat segíteni tudja majd a Magyar Egyházzene. Kérjük, ha egy-egy cikk elnyerte tetszésüket, hívják fel rá környezetük figyelmét is! Számunkra pedig hasznos és tanulságos lenne, ha az információáramlás többoldalúvá válnék. Észrevételeiket köszönettel vesszük. A Kántorlevél szerkesztéséhez pedig létfontosságú volna, ha nemcsak felkérésre írt cikkeket jelentethetnénk meg, hanem környezetének közérdeklődésre számot tartó egyházzenei híreit —évfordulók, kiemelkedő egyházzenei események, előzetes híradásként vagy beszámoló formájában— ki-ki felkérés nélkül is eljuttatná a szerkesztőségbe.

A most harmadik éve megjelenő Evangélikus Kántorlevél szerkesztését abban a reményben folytatjuk az új egyházi esztendőben, hogy egyre élénkebbé válik a „kántorlevelezés”!

a Szerkesztőség nevében: Finta Gergely

„Ott fekszik a kisdéd Jézus a fagyon.”

Isten népe, az egyház nem tud betelni az inkarnáció örömével. Jézus Krisztus Urunk testtételezésében Isten üdvösségszerző, embermentő munkájának nem egy részeseményét csodáljuk, hanem innen nyerünk bátorságot és bizalmat a kereszt titkának és az eucharisztia csodájának alázatos körüljárására is.

„A szent Isten egyetlenét, Íme, jászolba fektették. Az ember gyarló testébe Öltözött az örök Ige.

Kit be nem foghat a világ, Most Mária öleli át. Az Isten, ki alkot, teremt, Mint gyermek, köztünk megjelent.” (Evangélikus Énekeskönyv 154,2–3.)

„Szűz Mária drága, tiszta Virága, Kegyelemnek áldott, nagy Királya, Vétkeinkért halt a kereszten, Hogy örök Megváltónk ő legyen. Urunk, irgalmazz nekünk!” (Evangelikus Énekeskönyv 199,2.)

„Urunk, te szent és drága tested, Amelyet szült Mária, anyád, És drága, szent véred Mentsen bajon vészen át ...” (Evangelikus Énekeskönyv 1957. 762,1.)

Nem véletlen, hogy a Credo imádkozása közben az ősi tradíció ennél a mondatnál hajtat térdet: „... és emberré lett.”

Isten népe, az egyház nem tud betelni az inkarnáció örömével, de azt sohasem silányította lelkendező idillé.

„... Mindenki vigadjon, Öröme fakadjon, Ott fekszik a kised Jézus a fagyron ...” (Evangelikus Énekeskönyv 153,1.)

Kised Jézus a fagyron! Szokatlan karácsonyi ének. Ha belegondolunk, az inkarnáció mélységébe pillantunk. És visszahökkenünk.

Előttem van egy tiltakozó arc: „Ezt az énekverset nem lehet normális emberrel énekeltetni!” Valóban visszariaszt a kép: minden, emberségből valamit még megőrzött lény iszonyodva szemlélné és gyorsan felkapna egy átfagyott, kékre zöldre merevedett kisgyereket.

Bizony ez az ének nem betlehemi zsánerkép. Többet akar, mint részvétet kiváltani: „Hogyha volna kis csizmám, Néki adnám. Báránybőrös ködménkémrel jól betakarnám.” Azt provokálja, hogy aki már nem érti az inkarnáció dogmatikumát, ennek a képnek az elviselhetetlenségéből értse: „Az övéi közé jött, az övéi azonban nem fogadták be.” (Jn 1,11.)

Isten népe, az egyház nem tud betelni az inkarnáció örömével, ha az a „befogadásra” készlet.

„Csak egyet, egyet kérhetek, Egy égi jóra várok: Hogy a szívemben végy helyet, Ó, Jézus, bárhol járok. Tedd jászladdá a szívemet! Jer, térj be, és betér veled Az öröm égi fénye.” (Evangelikus Énekeskönyv 161,6.)

Fehér Károly lelkész

Beszélgetés Bencze Istvánnal

A nyár folyamán Bencze István ének- és zenetanár, a budapest-pesterzsébeti gyülekezet kántora zenepedagógiai munkája elismeréséül a „Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt” kitüntetésben részesült. Az elismeréshez örömmel gratulálunk, s kívánjuk, hogy továbbra is a régi erővel végezhesse szolgálatát szerettei és gyülekezete körében!

A következő beszélgetésben együtt tekintünk vissza csaknem 60 éves kántori szolgálatára, melyet az első istentisztelettől kezdve máig anyagi ellenszolgáltatás nélkül végez; s egyben bepillantást nyerünk gyülekezete zenei életébe is.

F.G.: Először arra kérem Pista bácsit, legyen szíves röviden összefoglalni pályáját.

B.I.: Mindenekelőtt köszönöm a gratulációt. Váratlanul ért a kitüntetés. A XX. ker. Lázár utcai iskolában vagyok énektanár —jelenleg mint nyugdíjas—